

UCHWAŁA NR 102/2008
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 17 grudnia 2008 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XXVI/150/08
Rady Miejskiej w Międzyzlesiu z dnia 25 listopada 2008 r. w sprawie
podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 1 ust. 1 pkt 2 lit. e) tiret 2 uchwały nr XXVI/150/08 Rady Miejskiej Międzyzlesiu z dnia 25 listopada 2008 r. w sprawie podatku od nieruchomości — z powodu istotnego naruszenia art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała nr XXVI/150/08 Rady Miejskiej w Międzyzlesiu z dnia 25 listopada 2008 r. w sprawie podatku od nieruchomości wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 5 grudnia 2008 roku.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 5 ust. 1 i 3, art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że jej § 1 ust. 1 pkt 2 lit. e) tiret 2 w brzmieniu „– zajętych na cele niezarobkowe podatnika (komórki, stodoły, szopy – osób fizycznych) – 4,17 zł” w istotny sposób narusza przepisy art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

W § 1 ust. 1 pkt 2 lit. e) Rada Miejska w Międzyzlesiu określiła wysokość stawek podatku od nieruchomości od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części wykorzystywanych na inne cele niż wskazane w poprzednich punktach w następujący sposób:

- pozostałych (w tym między innymi: garaże, domy letniskowe, zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego) – 6,64 zł
- zajętych na cele niezarobkowe podatnika (komórki, stodoły, szopy – osób fizycznych) – 4,17 zł

Tym samym Rada określiła preferencyjną wysokość stawki podatku od nieruchomości od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części zajętych na cele niezarobkowe podatnika (komórki, stodoły, szopy) jedynie w odniesieniu do osób fizycznych.

Art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi, iż „Przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rada gminy może różnicować ich

wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków.” Kolegium podziela pogląd, iż w przypadku przepisów, które zawierają wyliczenia niewyczerpujące, trzeba mieć na względzie, iż kryteria inne niż wymienione w przepisie powinny być adekwatne do tych, które zostały w nim wymienione (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 5 grudnia 2007 r., sygn. akt I SA/Bd 696/07, opubl. LEX nr 364971). Niewątpliwie kryteria, na które wskazał ustawodawca w przepisie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, to jest: lokalizacja, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków, odnoszą się do budynków lub ich części, a nie osób je użytkujących. Oznacza to, że ustawa posługuje się kryterium przedmiotowym, czego konsekwencją jest możliwość rozszerzenia czynników różnicujących stawki podatku tylko i wyłącznie w oparciu o takie kryterium. Tymczasem przyjęte przez Radę Miejską kryterium zróżnicowania stawek podatku według rodzaju właścicieli nie ma charakteru przedmiotowego, lecz podmiotowy.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Międzyzlesiu przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej we
Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski